Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26360
Copyright: Admont, Benediktinerstift

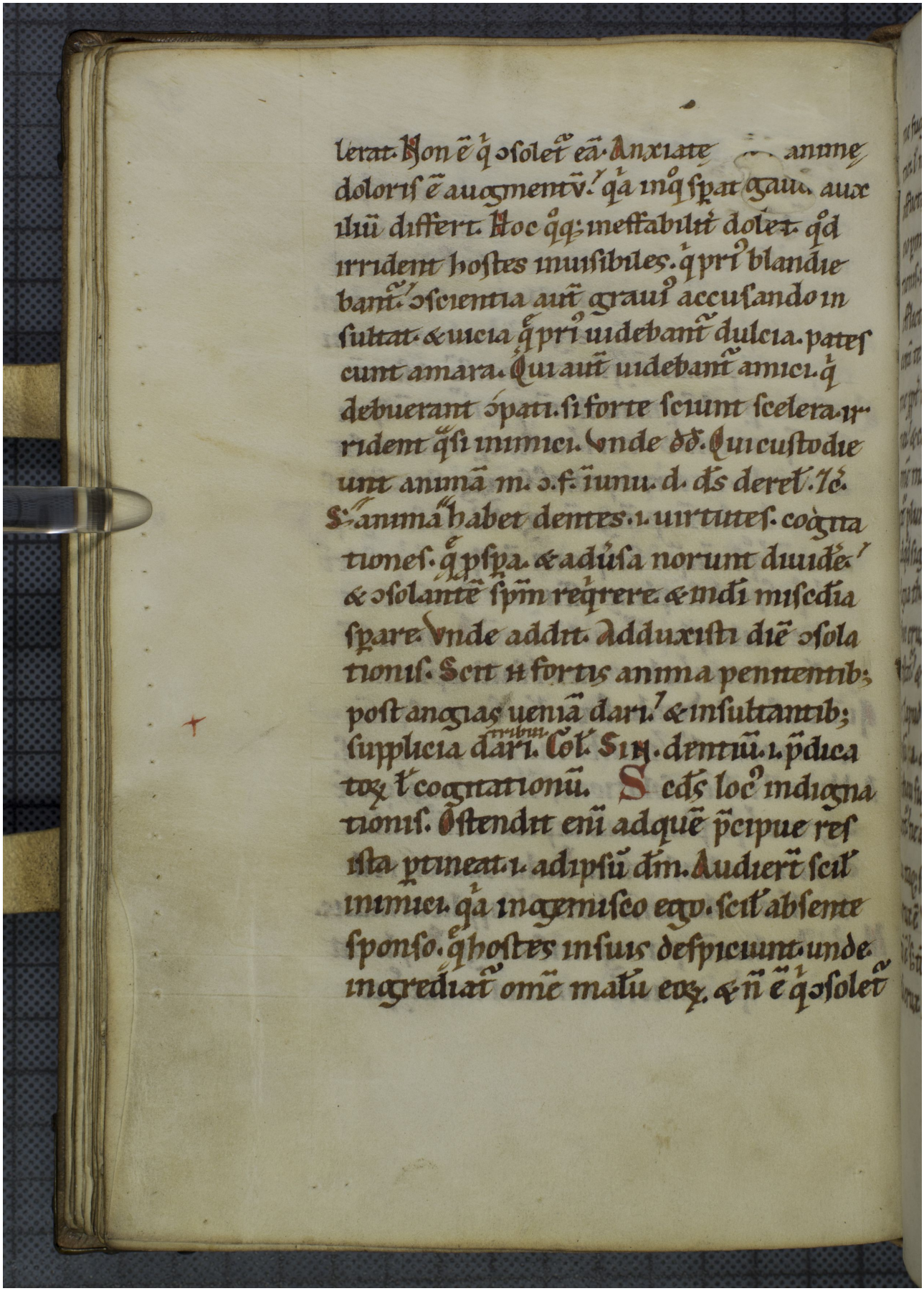

lerat. Non ē q̃ ꝺ solet eā. Anxiate anime
doloris ē augmentū. q̃a inq̃ spat gau. aux
iliū differt. Hoc q̃q; ineffabiliter dolet. q̃d
irrident hostes inuisibiles. q̃ prius blandie
bant. ꝺ scientia aut̃ grauis accusando in
sultat. & uicia q̃ prius uidebant dulcia. pates
cunt amara. Qui aut̃ uidebant amici. q̃
debuerant ꝺpati. si forte sciunt scelera. ir
rident q̃si inimici. Vnde ꝺd. Qui custodie
unt animā m. ꝺ. f. iunu. d. ds deret. 7c.
S. anima habet dentes. i. uirtutes. cogita
tiones. q̃ psua. & adusa norunt diuide.
& ꝺsolantē spm requrere. & mdi miscdia
spare. Vnde addit. Adduxisti diē ꝺsola
tionis. Scit ꝑ fortis anima penitentib;
post angias uenia dari. & insultantib;
supplicia dari. Col. Sin. dentiū. i. pdica
tor. t cogitationū. S cds loc indigna
tionis. Ostendit eni adquē peipue res
ista ptineat. i. adipsū dm. Audiert scil
inimici. q̃a ingemisco ego. scil absente
sponso. q̃ hostes in suis despiciunt. unde
ingrediat omē matu eor. & ñ ē q̃ solet